Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 9. februarja 2017 *

„Model Skupnosti — Prijava modelov Skupnosti, ki prikazujeta kozarca — Pojem ‚prikaz, primeren za reprodukcijo' — Nenatančnost prikaza glede obsega zahtevanega varstva — Zavrnitev odprave pomanjkljivosti — Zavrnitev potrditve datuma vložitve — Člena 36 in 46 Uredbe (ES) št. 6/2002 — Člen 4(1)(e) ter člen 10(1) in (2) Uredbe (ES) št. 2245/2002"

V zadevi T-16/16,

Mast-Jägermeister SE s sedežem v Wolfenbüttlu (Nemčija), ki jo zastopajo H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus in J. Engberding, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopa S. Hanne, agent,

tožena stranka,

zaradi tožbe zoper odločbo tretjega odbora EUIPO za pritožbe z dne 17. novembra 2015 (zadeva R 1842/2015-3) v zvezi s prijavama za registracijo kozarcev kot modelov Skupnosti,

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi A. M. Collins, predsednik, R. Barents (poročevalec) in J. Passer, sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 19. januarja 2016,

na podlagi odgovora na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 4. aprila 2016,

na podlagi tega, da glavni stranki v roku treh tednov od vročitve obvestila o koncu pisnega dela postopka nista vložili predloga, naj se opravi obravnava, in na podlagi sklepa Splošnega sodišča v skladu s členom 106(3) Poslovnika, da bo o tožbi odločilo brez ustnega dela postopka,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

Pravni okvir

1 Člen 36 Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 142), kakor je bila spremenjena, naslovljen „Zahteve, ki jim morajo prijave ustrezati“, določa:

„1. Prijava [za] registr[acijo] modela Skupnosti vsebuje:

(a) zahtevo za registracijo;

(b) podatke o identiteti prijavitelja;

(c) prikaz videza izdelka, primeren za reprodukcijo[;] [č]e pa je predmet prijave dvodimenzionalni videz izdelka in prijava vsebuje zahtevo za odlog objave v skladu s členom 50, se prikaz videza izdelka lahko zamenja s primerkom.

2. Prijava poleg tega navede tudi izdelke, v katere naj bi bil videz izdelka vgrajen ali na katerih naj bi se uporabljal.

3. Poleg tega lahko prijava vsebuje:

(a) opis, ki pojasnjuje prikaz ali primerek;

(b) zahtevo za odlog objave registracije v skladu s členom 50;

(c) podatke o identiteti zastopnika, če ga je prijavitelj imenoval;

(d) klasifikacijo po razredih izdelkov, v katere naj bi bil model vgrajen ali pri katerih naj bi se uporabljal;

(e) navedbo oblikovalca ali skupine oblikovalcev ali izjavo v odgovornosti prijavitelja, da se je oblikovalec ali skupina oblikovalcev odpovedal navedeni pravici.

4. Prijava je pogojena s plačilom pristojbine za registracijo in pristojbine za objavo. Če je vložena zahteva za odlog iz odstavka 3(b), se pristojbina za objavo nadomesti s pristojbino za odlog objave.

5. Prijava ustreza zahtevam, navedenim v izvedbeni uredbi.

6. Informacije, ki jih vsebujejo elementi, navedeni v odstavku 2 in odstavku 3(a) in (d), ne vplivajo na obseg varstva modela kot takega.“

2 Naslov V Uredbe št. 6/2002, „Postopek registracije“, vsebuje člene od 45 do 50.

3 Člen 45 navedene uredbe, naslovljen „Preizkus formalnih zahtev za vlogo“, določa:

„1. [EUIPO] preveri, ali prijava ustreza zahtevam iz člena 36(1) za določitev datuma vložitve.

2. [EUIPO] preveri:

(a) ali prijava ustreza drugim zahtevam iz člena 36(2), (3), (4) in (5) oziroma v primeru združene prijave člena 37(1) in (2);

(b) ali prijava ustreza formalnim zahtevam, določenim v izvedbeni uredbi, za izvajanje členov 36 in 37;

(c) ali so izpolnjene zahteve člena 77(2);

(d) ali so izpolnjene zahteve v zvezi z zahtevo po priznanju prednostne pravice, če se ta zahteva.

3. Pogoji za preučitev formalnih zahtev za vložitev so določeni v izvedbeni uredbi.“

4 Člen 46 Uredbe št. 6/2002, naslovljen „Pomanjkljivosti, ki jih je mogoče odpraviti“, določa:

„1. Če pri izvajanju preizkusa po členu 45 [EUIPO] ugotovi pomanjkljivosti, ki se jih da odpraviti, urad od prijavitelja zahteva, da jih odpravi v predpisanem roku.

2. Če pomanjkljivosti zadevajo zahteve iz člena 36(1) in prijavitelj izpolni zahtevo [EUIPO] v predpisanem roku, [EUIPO] kot datum vložitve prijave določi datum, na katerega so odpravljene pomanjkljivosti. Če pomanjkljivosti niso odpravljene v predpisanem roku, se prijava ne obravnava kot prijava [za] registr[acijo] modela Skupnosti.

3. Če pomanjkljivosti zadevajo zahteve, vključno s plačilom pristojbin, iz člena 45(2)(a), (b) in (c) in prijavitelj izpolni zahtevo urada v predpisanem roku, [EUIPO] kot datum vložitve prijave določi datum, na katerega je bila prijava prvotno vložena. Če se nepravilnosti ali zamuda pri plačilu ne odpravijo v predpisanem roku, [EUIPO] prijavo zavrže.

4. Če pomanjkljivosti zadevajo zahteve iz člena 45(2)(d) in niso odpravljene v predpisanem roku, je posledica izguba prednostne pravice.“

5 Člen 47 Uredbe št. 6/2002, naslovljen „Razlogi za neregistracijo“, določa:

„1. „Če [EUIPO] pri preizkusu iz člena 45 ugotovi, da videz izdelka, za katerega se zahteva varstvo:

(a) ne ustreza opredelitvi v členu 3(a); ali

(b) je v nasprotju z javnim redom ali sprejetimi moralnimi načeli,

prijavo zavrne.

2. Prijava se ne zavrne, dokler prijavitelj ni dobil možnosti za umik ali spremembo prijave ali predložitev svojih pripomb.“

6 Člen 4 Uredbe Komisije (ES) št. 2245/2002 z dne 21. oktobra 2002 o izvajanju Uredbe št. 6/2002 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 31, str. 14), naslovljen „Prikaz videza izdelka“, v odstavku 1(e) določa:

„1. Videz izdelka se prikaže s črno-belo ali barvno grafično ponazoritvijo ali fotografijo videza izdelka. Ustrezati mora naslednjim zahtevam:

[…]

(e) videz izdelka se reproducira na nevtralno podlago in se ne sme retuširati s črnilom ali korekturno tekočino[;] [k]valiteta reprodukcije mora biti taka, da so vse podrobnosti predmeta, katerega varstvo se zahteva, jasno razločne, in da omogoča njeno pomanjšanje ali povečanje na velikost, ki ne presega 8 cm × 16 cm na pogled, za vpis v Register modelov Skupnosti […]“

7 Člen 10 Uredbe št. 2245/2002, naslovljen „Preizkus zahtev za datum vložitve in formalnih zahtev“, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. [EUIPO] obvesti prijavitelja, da datuma vložitve ni mogoče potrditi, če prijava ne vsebuje:

(a) zahteve za registracijo videza izdelka kot registriranega modela Skupnosti;

(b) podatkov za identifikacijo prijavitelja;

(c) prikaza videza izdelka v skladu s členom 4(1)(d) in (e) ali, kjer je ustrezno, primerka.

2. Če se pomanjkljivosti, navedene v odstavku 1, odpravijo v dveh mesecih po prejemu obvestila, se datum, na katerega so odpravljene vse pomanjkljivosti, določi kot datum vložitve.

Če pomanjkljivosti pred iztekom roka niso odpravljene, se prijava ne obravnava kot prijava modela Skupnosti. Morebitne plačane pristojbine se vrnejo.“

Dejansko stanje

8 Tožeča stranka, družba Mast-Jägermeister SE, je 17. aprila 2015 v skladu z Uredbo št. 6/2002 na Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) vložila prijavi za registracijo modela Skupnosti.

9 Modela, katerih registracija se zahteva, sta:

— model Skupnosti št. 2683615-0001: [zaupno] [1];

— model Skupnosti št. 2683615-0002: [zaupno].

10 Izdelki, za katere sta vloženi prijavi za registracijo, so „kozarci“ iz razreda 07.01 v smislu Locarnskega aranžmaja z dne 8. oktobra 1968 o ustanovitvi mednarodne klasifikacije za industrijske vzorce in modele, kakor je bil spremenjen.

11 Preizkuševalec je s prvim poročilom o preizkusu, sestavljenim 17. aprila 2015, tožečo stranko obvestil, da za videza izdelkov iz točke 9 zgoraj navedba izdelkov, in sicer „kozarci“, za katere se je zahtevalo varstvo, ne ustreza predloženim prikazom, saj naj bi slednji prikazovali tudi steklenice. Zato je tožeči stranki predlagal, naj obema modeloma doda navedbo „Steklenice“ iz razreda 09.01 v smislu Locarnskega aranžmaja. Preizkuševalec je dodal, da je treba združeno prijavo razdeliti, ker izdelki „kozarci“ in „steklenice“ spadajo v različna razreda. Pojasnil je, da se prijava zavrže, če v predpisanem roku pomanjkljivosti niso odpravljene.

12 Tožeča stranka je z dopisom z dne 21. aprila 2015 odgovorila, da se za steklenice v prikazih ni zahtevalo nikakršno varstvo, zato je predlagala, da se navedba izdelkov pojasni tako: „Kozarci za pitje kot posodice za pripadajočo steklenico“. Dodala je, da naj bi bil razred 07.01 Locarnskega aranžmaja ustrezen tudi za to navedbo.

13 Preizkuševalec je z drugim poročilom o preizkusu z dne 25. junija 2015 odgovoril, da je na podlagi dopisa z dne 21. aprila 2015 in telefonskega pogovora, ki ga je imel s tožečo stranko, jasno, da ta ni zaprosila za nikakršno varstvo za steklenice. Preizkuševalec pa je menil, da so te steklenice jasno vidne na prikazih in da je nov preizkus pokazal, da prijavi za registracijo nista vsebovali prikazov v skladu z določbami člena 4(1)(e) Uredbe št. 2245/2002. Menil je torej, da značilnosti, katerih varstvo se je zahtevalo, zaradi prisotnosti steklenic niso bile jasno razvidne. Dodal je, da je to mogoče popraviti

1 — Prikriti zaupni podatki.

z vložitvijo novih prikazov, v katerih bodo zahtevane značilnosti ločene s prekinjeno črto ali z barvnimi robovi. Pojasnil je, da nobenega datuma vložitve ni mogoče potrditi za prijavi, dokler se ne odpravijo pomanjkljivosti. Zaključil je z navedbo, da bo, če bodo pomanjkljivosti odpravljene v predpisanih rokih, datum vložitve novih prikazov priznan kot datum vložitve, v nasprotnem primeru pa se bo štelo, da prijavi za registracijo nista bili vloženi.

14 Tožeča stranka je v dopisu z dne 14. julija 2015 odgovorila, da so bili pogoji za potrditev datuma vložitve izpolnjeni, ker je bil iz predloženih prikazov razviden videz izdelka, ki mora biti na nevtralni podlagi. Pojasnila je, da se člen 4(1)(e) Uredbe št. 2245/2002 nanaša na kakovost prikazov, in ne na njihovo vsebino. Zato ni predložila novih prikazov.

15 Preizkuševalec je s tretjim poročilom o preizkusu z dne 16. julija 2015 navedel, da ohranja svoje poročilo o preizkusu z dne 25. junija 2015, ker naj bi prikazi predstavljali kozarec in steklenico.

16 Tožeča stranka je v dopisu z dne 21. avgusta 2015 s sklicevanjem na telefonski pogovor, ki ga je imela s preizkuševalcem, odgovorila, da ne razume, zakaj je mogoče obdržati datum vložitve, če se doda navedba izdelka ali razdeli združena prijava, vendar ne za prvotno vložene prikaze. Tožeča stranka je zaprosila za sprejetje odločbe, zoper katero bi bilo mogoče vložiti pritožbo, če odločba preizkuševalca ne bi bila razveljavljena.

17 Preizkuševalec je s četrtim poročilom o preizkusu z dne 24. avgusta 2015 tožečo stranko obvestil, da je pomanjkljivosti prijav mogoče odpraviti ali z vložitvijo novih prikazov ali z dodatkom navedbe „steklenice“ in razdelitvijo združene prijave.

18 Tožeča stranka je v dopisu z dne 28. avgusta 2015 zahtevala sprejetje odločbe, zoper katero bi bilo mogoče vložiti pritožbo.

19 Preizkuševalec je v odločbi z dne 31. avgusta 2015 navedel, da tožeča stranka ni odpravila pomanjkljivosti v prijavah za registracijo, ker ni soglašala s poročilom o preizkusu. V skladu s členom 46(2) Uredbe št. 6/2002 in členom 10(2) Uredbe št. 2245/2002 je ugotovil, da se prijave modelov, navedenih v točki 9 zgoraj, ne štejejo za prijave modelov Skupnosti, tako da ni mogoče potrditi nobenega datuma vložitve. Poleg tega je naložil vračilo zneska plačane pristojbine.

20 Tožeča stranka je 15. septembra 2015 na podlagi členov od 55 do 60 Uredbe št. 6/2002 zoper odločbo preizkuševalca vložila pritožbo pri EUIPO.

21 Tretji odbor EUIPO za pritožbe je z odločbo z dne 17. novembra 2015 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) v točki 15 izpodbijane odločbe potrdil, da na podlagi nobenega od modelov, navedenih v točki 9 zgoraj, ni mogoče ugotoviti, ali se varstvo zahteva za kozarec, za steklenico ali za kombinacijo obeh. V točki 16 izpodbijane odločbe je pojasnil, da prikaz, ki se predloži s prijavo v skladu s členom 36(1)(c) Uredbe št. 6/2002, služi identifikaciji videza modela, katerega varstvo se zahteva, in je pogoj za potrditev datuma vložitve v skladu s členom 38(1) navedene uredbe. Datum vložitve naj bi opredeljeval starost registriranega modela: novost in individualna narava naj bi se določili s pomočjo prejšnjih modelov, razkritih pred datumom vložitve. Odbor za pritožbe je dodal, da morajo biti v skladu s členom 4(1)(e) Uredbe št. 2245/2002 v prikazu jasno razločne podrobnosti, za katere se zahteva varstvo.

22 Odbor za pritožbe je v točkah 17 in 18 izpodbijane odločbe dodal, da je trditev, da naj bi bil predmet varstva vloženih prijav jasno razviden iz prikazov, v protislovju z navedbo same tožeče stranke in da njen predlog za označitev zadevnih izdelkov ni primeren za odpravo pomanjkljivosti prikaza videza izdelkov, ker ga ni mogoče uporabiti za določitev obsega varstva.

23 Nazadnje, odbor za pritožbe je v točki 22 izpodbijane odločbe ugotovil, da je preizkuševalec kršil obveznost obrazložitve iz člena 62 Uredbe št. 6/2002. Menil je namreč, da so razlogi za ugotovitev, da se prijavi ne štejeta za prijavi za registracijo modela Skupnosti, pomanjkljivosti vloženih prikazov v skladu s členom 46(2) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 36(1)(c) te uredbe in s členom 4(1)(e) Uredbe št. 2245/2002, in ne nesoglasje tožeče stranke s poročilom o preizkusu preizkuševalca.

Predlogi strank

24 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo razveljavi;

— določi datum vložitve za modela št. 2683615-0001 in št. 2683615-0002 na 17. april 2015;

— EUIPO naloži plačilo stroškov, vključno s tistimi, ki so nastali v pritožbenem postopku.

25 EUIPO Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

Dopustnost drugega predloga tožeče stranke

26 EUIPO predlaga razglasitev nedopustnosti drugega predloga tožeče stranke, ki se nanaša na določitev datuma vložitve spornih modelov na 17. april 2015, ker gre za odredbo, Splošno sodišče pa naj ne bi nalagalo odredb.

27 V zvezi s tem zadostuje opozorilo, da mora v skladu z ustaljeno sodno prakso v okviru tožbe, vložene pri sodišču Unije zoper odločbo odbora EUIPO za pritožbe, ta v skladu s členom 61(6) Uredbe št. 6/2002 storiti vse, kar je potrebno, da izvrši sodbo navedenega sodišča. Zato Splošno sodišče EUIPO ne more naložiti odredbe (glej po analogiji sodbo z dne 20. januarja 2010, Nokia/UUNT – Medion (LIFE BLOG), T-460/07, EU:T:2010:18, točka 18 in navedena sodna praksa).

28 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da drugi predlog ni dopusten.

Utemeljenost

29 Tožeča stranka navaja dva tožbena razloga. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev členov 45 in 46 Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 36 navedene uredbe, drugi tožbeni razlog pa na kršitev pravice do obrambe.

Prvi tožbeni razlog: kršitev členov 45 in 46 Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 36 navedene uredbe

30 Tožeča stranka trdi, da kakovost prikazov videza izdelka omogoča izvedbo reprodukcije. V skladu s členom 4(1)(d) in (e) Uredbe št. 2245/2002 so bili namreč na nevtralni podlagi, niso bili retuširani s črnilom ali korekturno tekočino in so bili dovolj kakovostni, da so bile jasno razvidne podrobnosti predmeta, za katerega se je zahtevalo varstvo, in je bilo omogočeno njegovo pomanjšanje ali

povečanje. Zakonodaja Unije naj bi določala le te zahteve. Zavrnitev odbora za pritožbe, da določi datum vložitve, ker naj prikazi ne bi omogočali ugotovitve, ali se je varstvo zahtevalo za kozarec, steklenico ali za kombinacijo obeh, je napačna, ker naj bi se to vprašanje morebiti postavilo le v okviru postopka ugotavljanja kršitve, ne bi pa preprečevalo določitve datuma vložitve. Poleg tega bi bilo mogoče razlogovanje odbora za pritožbe upoštevati glede tega, ali je videz izdelka mogoče registrirati kot model. Tožeča stranka meni, da člen 36(1)(c) Uredbe št. 6/2002 in člen 10(1)(c) Uredbe št. 2245/2002 v povezavi s členom 4(1)(e) te uredbe določajo zahteve le glede kakovosti prikaza videza izdelka, ne pa glede njegove vsebine. Splošna sistematika členov 45 in 46 Uredbe št. 6/2002 naj bi govorila v prid dejstvu, da bi moral biti za njeni prijavi za registracijo datum vložitve potrjen.

31 V zvezi s tem je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso ob razlagi določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi cilje, ki jim sledi ureditev, katere del je (sodbi z dne 29. januarja 2009, Petrosian, C-19/08, EU:C:2009:41, točka 34, in z dne 3. oktobra 2013, Lundberg, C-317/12, EU:C:2013:631, točka 19).

32 Spomniti je treba, da člen 36(1) Uredbe št. 6/2002, na katerega se sklicujeta člen 45(1) in člen 46(2) te uredbe, določa, da mora prijava za registracijo vsebovati „prikaz videza izdelka, primeren za reprodukcijo“. Ta določba pa ne določa pogojev, ki morajo biti izpolnjeni, da bi se tak prikaz štel za „primeren za reprodukcijo“. V členu 36(5) Uredbe št. 6/2002 pa je dodano, da mora prijava izpolnjevati pogoje, določene z izvedbeno uredbo, v tem primeru z Uredbo št. 2245/2002.

33 S tega vidika so v členu 10 Uredbe št. 2245/2002 določeni pogoji za določitev datuma vložitve, saj ta člen določa, da EUIPO prijavitelja obvesti, da datuma vložitve ni mogoče potrditi, če prijava med drugim ne vsebuje prikaza videza izdelka v skladu s členom 4(1)(e) navedene uredbe.

34 Ta določba določa, da se videz izdelka prikaže s črno-belo ali barvno grafično ponazoritvijo ali fotografijo videza izdelka. Navedeni videz izdelka je treba reproducirati na nevtralno podlago in se ne sme retuširati s črnilom ali korekturno tekočino. Ta videz izdelka mora biti dovolj kakovosten, da so podrobnosti predmeta, katerega varstvo se zahteva, jasno razločne. Člen 10 Uredbe št. 2245/2002 določa roke, v katerih se morajo odpraviti pomanjkljivosti.

35 Iz sistematike Uredbe št. 6/2002 je razvidno, da ima postopek preizkusa videzov izdelkov dva dela: prvič, EUIPO mora na eni strani določiti, ali predmet prijave ustreza opredelitvi videza izdelka (člen 3(a) in člen 47(1)(a) Uredbe št. 6/2002), na drugi strani pa, ali je videz izdelka v nasprotju z javnim redom ali moralnimi načeli (člen 47(1)(b) Uredbe št. 6/2002). Tako prijavo je mogoče, če je prijavitelj ni umaknil ali spremenil, zavrniti šele, ko je prijavitelj predložil svoje pripombe (člen 47(2) Uredbe št. 6/2002).

36 Drugič, potem ko EUIPO ugotovi, da se prijava za registracijo nanaša na videz izdelka in da ni niti v nasprotju z javnim redom niti z moralnimi načeli, mora v skladu s členom 45 Uredbe št. 6/2002 preveriti zlasti, ali navedena prijava za registracijo izpolnjuje obvezne pogoje iz člena 36(1) Uredbe št. 6/2002 (zahteva za registracijo, podatki o identiteti prijavitelja, prikaz videza izdelka, primeren za reprodukcijo) in iz člena 36(2) te uredbe (navedba izdelkov) ter po potrebi neobvezne pogoje iz člena 36(3) (opis, ki pojasnjuje prikaz ali primerek; zahteva za odlog objave registracije; podatki o identiteti zastopnika, če ga je prijavitelj imenoval; klasifikacija po razredih izdelkov; navedba oblikovalca ali skupine oblikovalcev).

37 V zvezi s spoštovanjem pogojev, določenih v točki 36 zgoraj, je v skladu s členom 46 Uredbe št. 6/2002 pomanjkljivosti mogoče odpraviti, pri čemer se glede pogojev iz člena 36(1) Uredbe št. 6/2002 datum vložitve prijave določi na datum, ko je prijavitelj odpravil pomanjkljivosti, medtem ko se v zvezi z drugimi pogoji prvotni datum vložitve prijave po odpravi pomanjkljivosti ohrani. Če se v prvem primeru pomanjkljivosti ne odpravijo, se prijava ne obravnava kot prijava za registracijo, v drugem primeru pa se prijava zavrže.

38 Prikaz videza izdelka, ki ni primeren za reprodukcijo, spada torej le pod člen 46(2) Uredbe št. 6/2002, tako da prijavitelj lahko odpravi pomanjkljivosti, datum vložitve pa se bo prestavil na datum odprave pomanjkljivosti. Če navedene pomanjkljivosti niso odpravljene v predpisanem roku, se prijava ne obravnava kot prijava za registracijo modela.

39 Glede na te ugotovitve je treba zato ugotoviti, ali se člen 36(1) Uredbe št. 6/2002 glede na svoje besedilo in okvir, v katerega se uvršča, uporablja, kot trdi tožeča stranka, le v primerih, v katerih je prikaz spornega videza izdelka „fizično“ nenatančen ali nejasen, predvsem zaradi slabe kakovosti tiska, oziroma ali se uporaba te določbe razteza, kot trdi EUIPO, na nejasnosti ali na nenatančnosti glede predmeta varstva modela, katerega registracija se zahteva.

40 Ugotoviti je treba, da razlaga člena 36(1)(c) Uredbe št. 6/2002 in člena 10(1)(c) Uredbe št. 2245/2002 v povezavi s členom 4(1)(e) zadnjenavedene uredbe, ki jo podaja tožeča stranka, v skladu s katero se ta določba uporablja le glede videza izdelka, katerega zgolj kakovost prikaza naj bi bila povprečna, očitno nasprotuje sistemu, v katerem je bila zasnovana registracija modelov in na katerega je bilo opozorjeno zgoraj.

41 Člen 36 Uredbe št. 6/2002, ki v odstavku 1(c) določa, da mora prijava za registracijo modela Skupnosti vsebovati prikaz videza izdelka, primeren za reprodukcijo, namreč v odstavku 5 določa, da mora ta prijava izpolnjevati zahteve iz Uredbe št. 2245/2002.

42 Zadnjenavedena uredba v členu 4(1)(e), na katerega se sklicuje člen 10(1)(c) navedene uredbe, določa, da mora biti kvaliteta videza izdelka med drugim „[…] taka, da so vse podrobnosti predmeta, katerega varstvo se zahteva, jasno razločne“.

43 Tožeča stranka z zatrjevanjem, da ta določba določa zgolj kakovost „fizičnega“ ali „materialnega“ prikaza, nepopolno in torej napačno razlaga to določbo, saj upošteva le izraz „kvaliteta“.

44 Ta določba pa določa, da mora prikaz omogočati, da so vse podrobnosti „predmeta, katerega varstvo se zahteva“, jasno razločne.

45 Ta del stavka napotuje na zahtevo, ki je lastna vsaki registraciji, in sicer omogočiti tretjim osebam, da z jasnostjo in gotovostjo opredelijo vse podrobnosti modela, katerega varstvo se zahteva (glej v tem smislu po analogiji sodbi z dne 12. decembra 2002, Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, točke od 48 do 52, in z dne 19. junija 2012, Chartered Institute of Patent Attorneys, C-307/10, EU:C:2012:361, točke od 46 do 48).

46 Zato prikazi, ki ne bi bili jasni, tretjim osebam ne bi omogočali nedvoumno opredeliti predmeta varstva zadevnega modela.

47 S tega vidika je treba ugotoviti, da tudi če se prikazi nanašajo na več kot en model, se jasnost nujno zahteva, in sicer ne le za zagotovitev pravne varnosti tretjih oseb, ki morajo natančno poznati predmet varstva, zagotovljenega modelu, ampak tudi za namen zaračunavanja, ker se znesek pristojbin, ki jih pobere EUIPO, razlikuje glede na število razredov proizvodov, na katere se zadevni model nanaša.

48 Tožeča stranka poleg tega trdi, da bi bilo treba morebitno pomanjkljivost, ki je v dejstvu, da naj prikazi ne bi izkazovali videza enega izdelka, ampak dveh, obravnavati v okviru člena 47(1)(a) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 3(a) navedene uredbe in da ta pomanjkljivost ne more biti razlog za zavrnitev določitve datuma vložitve.

49 Ugotoviti je treba, da je treba to trditev zavrniti, ker se člen 3(a) Uredbe št. 6/2002, na katerega se sklicuje člen 47(1)(a) te uredbe, nanaša na primer, v katerem se prikaz, katerega registracija se zahteva, ne more šteti za videz v smislu navedene uredbe, ker ni izgled izdelka ali dela izdelka, kar v tem primeru očitno ni tako.

50 Ni namreč sporno, da zadevni prikaz ustreza opredelitvi videza, tako da ta primer ne spada pod člen 47(1)(a) Uredbe št. 6/2002, ampak glede na pomanjkljivosti, ki jih vsebuje in ki spadajo pod člen 46(2) Uredbe št. 6/2002, ni primeren za reprodukcijo v smislu člena 36(1) navedene uredbe. Ta določba jasno določa, da se prijava, če pomanjkljivosti niso odpravljene v predpisanem roku, ne obravnava kot prijava za registracijo modela.

51 Kot je pravilno navedel EUIPO, je treba člen 45(2)(a) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 36(5) te uredbe nujno razlagati ozko, da bi se izognili nedoslednim in protislovnim razlagam uredbenih določb, tako da te določbe ne napotujejo na zahteve člena 4(1)(e) Uredbe št. 2245/2002, kot zatrjuje tožeča stranka. Posledica sklicevanja na člen 45(2)(a) Uredbe št. 6/2002 v členu 46(3) te uredbe ni, da bi se člen 4(1)(e) Uredbe št. 2245/2002 uporabljal izključno v okviru člena 46(3) Uredbe št. 6/2002. Nasprotno, ta primer je treba preizkusiti v okviru člena 46(2) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 36(1)(c) te uredbe in členom 4(1)(e) Uredbe št. 2245/2002, kot je to pravilno storil odbor za pritožbe.

52 Člen 36(5) Uredbe št. 6/2002 je torej določba, na podlagi katere so bili v okviru izvedbene uredbe pristojni organi pooblaščeni, da natančneje določijo pogoje iz člena 36(1)(c) navedene uredbe glede prikaza videza izdelka, ki so ravno v členu 4(1)(e) Uredbe št. 2245/2002.

53 Na koncu je treba glede trditve tožeče stranke, ki temelji na drugačnem pristopu, sprejetem v nemški sodni praksi, navesti, da tudi ta trditev ne more omajati presoje odbora za pritožbe. Navesti je treba namreč, da je ureditev modelov Unije samostojni sistem, ki ga sestavljajo vsa pravila in sledi ciljem, ki so specifična zanj, pri čemer njegova uporaba ni odvisna od nacionalnih sistemov (glej po analogiji sodbo z dne 16. januarja 2014, Message Management/UUNT – Absacker (ABSACKER of Germany), T-304/12, neobjavljena, EU:T:2014:5, točka 58 in navedena sodna praksa).

54 Iz navedenega izhaja, da je treba prvi tožbeni razlog zavrniti.

Drugi tožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe

55 Tožeča stranka trdi, da je odbor za pritožbe kršil njeno pravico do obrambe, ker je obrazložitev preizkuševalca nadomestil s svojo obrazložitvijo, ne da bi ji dal možnost, da izrazi stališče.

56 Navesti je treba, da je odbor za pritožbe v točki 22 izpodbijane odločbe ugotovil, da je preizkuševalec kršil obveznost obrazložitve, ker se pri ugotovitvi, da prijavi nista bili prijavi za registracijo modelov, ni skliceval na člen 46(2) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 36(1)(c) navedene uredbe in na člen 4(1)(e) Uredbe št. 2245/2002, ampak na neobstoj soglasja tožeče stranke s poročilom o preizkusu, ki ga je sestavil. Poleg tega je odbor za pritožbe menil, da odločba preizkuševalca ni vsebovala nobene analize trditev tožeče stranke.

57 V zvezi s tem je treba opozoriti, da odločbe EUIPO v skladu s členom 62 Uredbe št. 6/2002 lahko temeljijo le na razlogih ali dokazih, glede katerih so imele stranke priložnost podati navedbe. Ta določba v okviru prava modelov Unije zagotavlja splošno načelo varstva pravice do obrambe. Na podlagi tega splošnega načela prava Unije je treba naslovnikom odločb javnih organov, ki občutno vplivajo na njihove interese, omogočiti, da učinkovito izrazijo svoja stališča. Pravica do izjave se nanaša na vsa dejanska in pravna vprašanja, na katerih temelji odločba, ne pa na končno stališče, ki ga namerava uprava sprejeti (glej sodbo z dne 27. junija 2013, Beifa Group/UUNT – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Instrumenti za pisanje), T-608/11, neobjavljena, EU:T:2013:334, točka 42 in navedena sodna praksa).

58 Poleg tega morajo biti odločbe EUIPO na podlagi člena 62 Uredbe št. 6/2002 obrazložene. Ta obveznost ima isti obseg kot tista iz člena 296 PDEU. V zvezi s tem iz ustaljene sodne prakse izhaja, da ima obveznost obrazložitve posamičnih odločb dvojni cilj, in sicer na eni strani zainteresiranim

osebam omogočiti, da se seznanijo z razlogi za sprejete ukrepe in lahko na podlagi tega zavarujejo svoje pravice, in na drugi strani sodišču Unije omogočiti, da izvede nadzor nad zakonitostjo odločbe. Vprašanje, ali obrazložitev odločbe izpolnjuje te zahteve, je treba presoditi ne le glede na njeno besedilo, ampak tudi glede na njen kontekst in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (glej v tem smislu sodbo z dne 25. aprila 2013, Bell & Ross/UUNT – KIN (Ohišje zapestne ure), T-80/10, neobjavljena, EU:T:2013:214, točka 37).

59 V tej zadevi je treba navesti, da ni sporno, da je preizkuševalec sestavil štiri poročila o preizkusu, in sicer 17. aprila, 25. junija, 16. julija in 24. avgusta 2015.

60 Iz teh različnih poročil, zlasti iz drugega in četrtega, je dovolj in jasno razvidno, da je preizkuševalec ugotovil, da prijavi za registracijo nista bili v skladu z določbami člena 36(1) Uredbe št. 6/2002 in člena 4(1)(e) Uredbe št. 2245/2002 zaradi prisotnosti steklenic v prikazih, posledica česar je bila, da značilnosti, katerih varstvo se je zahtevalo, niso bile jasno razvidne.

61 Poleg tega je preizkuševalec v različnih poročilih jasno in podrobno navedel razloge, iz katerih ni mogel sprejeti prijav za registracijo tožeče stranke, in sicer hkratno prisotnost steklenice in kozarca, s čimer je dejansko odgovoril na trditve tožeče stranke.

62 Iz tega sledi, da je bila v nasprotju z ugotovitvijo odbora za pritožbe izpodbijana odločba preizkuševalca ob upoštevanju različnih preizkuševalčevih poročil, s katerimi je bila tožeča stranka natančno seznanjena, dovolj obrazložena (glej po analogiji sodbo z dne 24. novembra 2005, Nemčija/Komisija, C-506/03, neobjavljena, EU:C:2005:715, točka 38).

63 Odbor za pritožbe je torej napačno ugotovil kršitev obveznosti obrazložitve in navedel, da je obrazložitev preizkuševalca nadomestil s svojo, čeprav ni šlo za nadomestitev obrazložitve, ampak popolni povzetek enake obrazložitve, kot je obrazložitev, ki jo je podal preizkuševalec v svojih štirih zapisnikih.

64 Iz tega sledi, da tožeča stranka nikakor ne more trditi, da je odbor za pritožbe kršil njeno pravico do obrambe, ker v nasprotju z njeno trditvijo obrazložitev iz izpodbijane odločbe v celoti povzema obrazložitev, ki ji jo je predložil preizkuševalec v okviru postopka, ki je potekal pred njim.

65 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba drugi tožbeni razlog in tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

66 Spomniti je treba, da se v skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. V obravnavanem primeru tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi EUIPO naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat),

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Mast-Jägermeister SE se naloži plačilo stroškov.

Collins Barents Passer

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 9. februarja 2017.

Podpisi